

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2020/735**2021/EES/7/09****frá 2. júní 2020****um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 142/2011 að því er varðar notkun kjöt- og beinamjòls sem eldsneyti í brennsluverum (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 frá 21. október 2009 um heilbrigðisreglur að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir sem ekki eru ætlaðar til manneldis og um niðurfellingu á reglugerð (EB) nr. 1774/2002 ⁽¹⁾, einkum e-lið 1. mgr. 15. gr. og i. lið fyrstu undirgreinar 27. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 142/2011 ⁽²⁾ er mælt fyrir um framkvæmdarráðstafanir vegna reglna um heilbrigði dýra og manna í reglugerð (EB) nr. 1069/2009, þ.m.t. kröfur varðandi notkun á aukaafurðum úr dýrum og afleiddum afurðum sem eldsneyti í brennsluverum.
- 2) Kjöt- og beinamjöl er dýrapróttín sem er fengið úr vinnslu á efnum í 1. eða 2. flokki. Á undanförunum áratugum hefur kjöt- og beinamjöl verið fargað sem úrgangi með brennslu eða sambrennslu í samræmi við a- eða b-lið 12. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009. Í því skyni að nota orkugjafa á sjálfbæran hátt þróaði iðnaðurinn tækni til að nota kjöt- og beinamjöl sem eldsneyti í brennslubúnað, í samræmi við e-lið 12. gr. þeirrar reglugerðar, til að nota varmann sem myndast við brennsluna.
- 3) Í 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 142/2011 er kveðið á um reglur varðandi samþykki fyrir brennsluverum sem nota húsdýraaburð úr alidýrum sem eldsneyti til brennslu. Nauðsynlegt er að breyta þeirri grein til að fella inn reglur varðandi notkun kjöt- og beinamjòls sem eldsneytis til brennslu.
- 4) Í V. kafla III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 eru settar fram reglur um tegundir stöðva og eldsneytis sem nota má til brennslu og sértækar kröfur sem varða tilteknar tegundir stöðva. Rétt þykir að kveða á um reglur varðandi brennsluver þar sem kjöt- og beinamjöl er notað sem eldsneyti til brennslu, þ.m.t. losunarmörk og kröfur um vöktun. Losunarmörk og kröfur um vöktun, sem gilda um brennsluver sem nota alifuglaaburð sem eldsneyti, ættu einnig að gilda um brennsluver með heildarnafnvarmaafli sem fer ekki yfir 50 MW, sem nota kjöt- og beinamjöl sem eldsneyti, til að uppfylla viðeigandi umhverfisstaðla.
- 5) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB ⁽³⁾ þar sem kveðið er á um ítarlegan bálk reglna um samþættar mengunarvarnir og stjórnun mengunar frá iðnaðarstarfsemi. Í þeirri tilskipun er einnig mælt fyrir um reglur ætlaðar til að fyrirbyggja eða, þar sem það er ekki mögulegt, að draga úr losun út í andrúmsloft, vatn og land og að fyrirbyggja myndun úrgangs til að ná háu verndarstigi fyrir umhverfið sem heild. Stöðvar sem meðhöndla aukaafurðir úr dýrum falla undir gildissvið þeirrar tilskipunar að því tilskildu að þær geti meðhöndlað meira en 10 tonn á dag. Með tilskipuninni eru allar stöðvar, sem falla undir gildissvið hennar, skyldugar til að vera með leyfi sem skal byggjast á bestu, aðgengilegu tækni [áður: besta, fánlega tækni]. Niðurstöður um bestu, aðgengilegu tækni, sem eru hluti af tilvísunarskjali um bestu, aðgengilegu tækni sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins birtir, eru viðmiðun fyrir setningu leyfisskilyrða ⁽⁴⁾.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjttíð. ESB L 172, 3.6.2020, bls. 3. Hendar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 178/2020 frá 11. desember 2020 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjttíð. ESB L 300, 14.11.2009, bls. 1.

(2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 142/2011 frá 25. febrúar 2011 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1069/2009 um heilbrigðisreglur, að því er varðar aukaafurðir úr dýrum og afleiddar afurðir sem ekki eru ætlaðar til manneldis, og um framkvæmd tilskipunar ráðsins 97/78/EB að því er varðar tiltekin sýni og hluti sem eru undanþegin heilbrigðisefirliti með dýrum og dýraafurðum á landamærum samkvæmt þeirri tilskipun (Stjttíð ESB L 54, 26.2.2011, bls. 1).

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/75/ESB frá 24. nóvember 2010 um losun í iðnaði (samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun) (Stjttíð. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 17).

(4) Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkti tilvísunarskjalið um bestu, aðgengilegu tækni í sláturhúsum og iðnaði með aukaafurðir úr dýrum 15. apríl 2005. <https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>
Það inniheldur ákvæði um brennslu kjöt- og beinamjòls.

- 6) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2193 ⁽⁵⁾ voru innleidd viðmiðunarmörk fyrir losun tiltekinna mengunarefna út í andrúmsloftið frá meðalstórum brennsluverum, með heildarnafnvarmaafli sem fer ekki yfir 50 MW, sem ná yfir allar tegundir eldsneytis í föstu formi. Með reglugerð (ESB) nr. 142/2011 voru þar að auki fastsettar ítarlegar ráðstafanir og skilyrði fyrir brennslu tiltekinna aukaafurða úr dýrum í slíkum stöðvum. Á þeim tíma voru þó ekki fastsettar ráðstafanir og skilyrði fyrir notkun aukaafurða úr dýrum eða afleiddra afurða, annarra en alifuglaáburðar, sem eldsneyti í brennsluver á búum. Þess vegna er nauðsynlegt að setja fram reglur og kröfur, þ.m.t. um sértæk viðmiðunarmörk fyrir losun, um notkun kjöt- og beinamjöls sem eldsneytis í brennsluver með heildarnafnvarmaafli sem fer ekki yfir 50 MW innan ramma löggjafarinnar um aukaafurðir úr dýrum.
- 7) Kröfurnar, sem settar eru fram í reglugerð (ESB) nr. 142/2011, ættu að vera nægilega strangar til að samrýmast losunarmörkunum fyrir annað eldsneyti í föstu formi í tilskipun (ESB) 2015/2193. Með þessari reglugerð er einnig tryggt að möguleg neikvæð áhrif á heilbrigði manna eða umhverfið, sem stafa af brennslu kjöt- og beinamjöls, séu ekki meiri en þau sem leiða af brennslu úrgangs.
- 8) Í tilskipun 2010/75/ESB er mælt fyrir um viðmiðunarmörk fyrir losun vegna notkunar á mismunandi efnum sem eldsneyti í brennsluver með heildarnafnvarmaafli sem fer yfir 50 MW sem gilda um notkun á aukaafurðum úr dýrum og afleiddum afurðum, þ.m.t. kjöt- og beinamjöl, sem eldsneyti í slíkum brennsluverum.
- 9) Þess vegna ætti að breyta 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 142/2011 og III. viðauka við hana til samræmis við það.
- 10) Þessi reglugerð ætti að gera lögbærum yfirvöldum kleift að veita núverandi brennsluverum umbreytingarfrest til að fara að kröfum um stýrða aukningu á hitastigi útblásturslofts, að því tilskildu að losunin skapi ekki áhættu fyrir heilbrigði manna og dýra eða umhverfið á þessu umbreytingartímabili. Löggjöfin um aukaafurðir úr dýrum kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin beiti viðeigandi reiknireglum um viðmiðunarmörk fyrir losun, sem settar eru fram í tilskipun (ESB) 2015/2193, þegar kjöt- og beinamjöl er brennt ásamt öðru eldsneyti eða úrgangi.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntur, dýr, matvæli og fóður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 8. mgr. 6. gr. reglugerðar (ESB) nr. 142/2011 kemur eftirfarandi:

„8. Að því er varðar notkun húsdýraáburðar úr alidýrum eða kjöt- og beinamjöls sem eldsneyti til brennslu, eins og sett er fram í V. kafla III. viðauka, skulu eftirfarandi reglur gilda til viðbótar þeim sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar:

- a) umsókn um samþykki, sem rekstraraðili leggur fyrir lögbært yfirvald í samræmi við d-lið 1. mgr. 24. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009, verður að innihalda gögn sem lögbært yfirvald eða fagfélag, sem hefur fengið leyfi frá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins, staðfestir um að brennsluverið, þar sem húsdýraáburður úr alidýrum eða kjöt- og beinamjöl er notað sem eldsneyti, uppfylli þær kröfur sem mælt er fyrir um í 3. lið B-liðar, að því er varðar húsdýraáburð, og D-lið, að því er varðar kjöt- og beinamjöl, sem og þær kröfur sem settar eru fram fyrir báðar eldsneytistegundirnar í 4. og 5. lið B-liðar í V. kafla III. viðauka við þessa reglugerð, með fyrirvara um þann möguleika lögbærra yfirvalda aðildarríkis að veita undanþágu frá fylgni við tiltekin ákvæði í samræmi við 4. lið C-liðar í V. kafla III. viðauka,

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2193 frá 25. nóvember 2015 um takmörkun á losun tiltekinna mengunarefna frá meðalstórum brennsluverum út í andrúmsloftið (Stjtið ESB L 313, 28.11.2015, bls. 1).

- b) málsmeðferð vegna samþykkis, sem kveðið er á um í 44. gr. reglugerðar (EB) nr. 1069/2009, skal ekki lokið fyrr en lögbært yfirvald eða fagfélag, sem hefur fengið leyfi frá því yfirvaldi, hefur framkvæmt a.m.k. tvær skoðanir í röð, þar af aðra án fyrirvara, á fyrstu sex mánuðunum sem brennsluverið er starfrækt, þ.m.t. nauðsynlegar mælingar á hitastigi og losun. Eftir að niðurstöður úr þessum skoðunum hafa sýnt að farið er eftir kröfunum sem settar eru fram í 3., 4. og 5. lið B-liðar, að því er varðar húsdýraáburð, og í D-lið, að því er varðar kjöt- og beinamjöl, og, eftir atvikum, í 4. lið C-liðar eða 5-lið D-liðar í V. kafla III. viðauka við þessa reglugerð má veita fullt samþykki,
- c) brennsla á kjöt- og beinamjöli í brennsluverum, sem um getur í A-, B- og C-lið í V. kafla III. viðauka við þessa reglugerð, skal ekki heimiluð.“

2. gr.

Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 er breytt í samræmi við textann í viðaukanum við þessa reglugerð.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. júní 2020.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

VIÐAUKI

Í V. kafla III. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 142/2011 er eftirfarandi D-lið bætt við:

„D. Brennsluver þar sem kjöt- og beinamjöl er notað sem eldsneyti til brennslu

1. Tegund stöðvar:

Brennsluver með heildarnafnvarmafl sem fer ekki yfir 50 MW.

2. Upphafsefni:

Kjöt- og beinamjöl úr eignum í 1. og 2. flokki, sem á að nota sem eldsneyti til brennslu í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 3. lið, eitt og sér eða í blöndu af kjöt- og beinamjöli, bræddri fitu og húsdýraáburði.

3. Sértekur kröfur um kjöt- og beinamjöl sem er notað sem eldsneyti til brennslu:

a) kjöt- og beinamjöl skal geymt með öruggum hætti í lokaðri geymslu í brennsluverinu og varið gegn aðgangi dýra og skal ekki sent á annan ákvörðunarstað nema með leyfi lögbærs yfirvalds ef um er að ræða bilun eða óeðlileg rekstrarskilyrði,

b) brennsluver skal búið:

i. sjálfvirku eða samfelldu eldsneytisstjórnunarkerfi sem flytur eldsneytið beint í brunahólfið án frekari meðhöndlunar,

ii. aukabrennara sem verður að nota við ræsingu og stöðvun vinnslu í stöðinni í því skyni að tryggja að kröfur um hitastig, sem settar eru fram í 2. lið í 2. þætti IV. kafla, séu ávallt uppfylltar meðan þessi starfsemi fer fram og svo lengi sem óbrunnið efni er í brunahólfinu.

4. Aðferðir:

Brennsluver, þar sem kjöt- og beinamjöl úr eignum í 1. eða 2. flokki er notað sem eldsneyti, skulu uppfylla almennu kröfurnar sem settar eru fram í IV. kafla og sérteknu kröfurnar sem settar eru fram í 4. og 5. lið B-liðar í þessum kafla.

5. Undanþága og umbreytingartímabil:

Þrátt fyrir ii. lið b-liðar í 3. lið er lögbæru yfirvaldi aðildarríkis, sem ber ábyrgð á umhverfismálefnum, heimilt að veita brennsluverum, sem eru starfandi 3. júní 2020, viðbótartímabil sem nemur að hámarki 4 árum til að fara að ákvæðum annarrar undirgreinar 2. liðar í 2. þætti IV. kafla.“